

מ"ת 43269/01/19 - מדינת ישראל נגד הלאל טאהא (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 43269-01-19 מדינת ישראל נ' טאהא(עציר)
תיק חיצוני: 564078/2018

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	הלאל טאהא (עציר) ע"י ב"כ עו"ד תמי אולמן

החלטה

1. בקשה למעצרו הממשי של המשיב עד תום ההליכים כנגדו

2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות בנשק- סחר והחזקה. בד בבד עם כתב האישום הוגשה כנגד המשיב בקשה למעצרו עד תום ההליכים כנגדו

3. לאחר טיעון בנושא הראיות, ניתנה ביום 31/1/19 החלטה הקובעת כי בתיק קיימת תשתית ראייתית לכאורה להוכחת האישום, אם כי עצמתה אינה גבוהה.

4. המשיב ביקש על יסוד החלטה זו לשחררו לחלופה; בדיון מיום 6/2/19 ניתנה החלטה נוספת, המורה כי חרף עצמת הראיות ונוכח עצמת עילת המסוכנות, איני רואה לשחרר המשיב לחלופה; בתיק הוזמן תסקיר

5. מתסקיר המעצר עולה, כי שירות המבחן התרשם מרמת סיכון בינונית-גבוהה להישנות העבירות ולהתנהגות פורצת גבולות; עוד עולה כי שירות המבחן סבר כי המפקחים המוצעים אינם ראויים, וכי מקום החלופה אינו מרוחק דיו.

6. חרף המלצות התסקיר ראיתי לשמוע המפקחים ולהתרשם מהם בעצמי. על מנת לאפשר שקילה נוספת ועיון במעצר באיזוק נבחנה גם היתכנות המעצר באיזוק (תוך שהובהר כי אין בכך לקבוע מסמרות).

7. ביום 25.2 והיום- 5/3/19, הושלם הטיעון; שבתי וחככתי בדעתי; לא בלי התלבטות רואה אני לקבוע כי

במקרה זה לא תסכון חלופה, ואין מנוס אלא להורות על מעצרו הממשי של המשיב עד תום ההליכים כנגדו.

8. המשיב טוען למעשה שתי טענות מרכזיות- האחת כי עצמת הראיות נגדו אינה גבוהה; השניה- טענה להפליה ביחס למעורבים האחרים ("רוכשי" הנשק לכאורה), אשר מצויים בחלופה (ובמיוחד סמיר). חרף הטיעון השובה, והפסיקה שהונחה בפני, מצרף הדברים מחייב תוצאה של מעצר ממשי, ואפרט.

9. ראשית- עצמת ראיות אינה פרמטר בלעדי; לא נקבע כי אין ראיות לכאורה, אלא כי עצמת הראיות כאן אינה גבוהה; זאת בין היתר בשל כשלים שהעלו תהיות (ובעיקר השאלה מדוע לא נעשה ניסיון לאתר או לחפש בבית המשיב מיד לאחר העסקה).

10. העובדה כי עצמת הראיות אינה גבוהה אינה מחייבת שחרור, אלא הנה פרמטר באותה מקבילית כוחות; כפי שהבהרתי, במקרה דנן מדובר בעבירות של נשק, לרבות סחר בנשק, עבירות המקימות אינהרנטית עילת מסוכנות; עצמת העילה משליכה על יכולת השחרור חרף עצמת הראיות (ראה לעניין זה בש"פ 4738/14, כב' השופט עמית, המתאים במיוחד למקרה בפנינו).

11. שנית- במקרה בפנינו לא מדובר רק במסוכנות מושגית עקב האישום בסחר בנשק- מדובר במסוכנות קונקרטית עת לחובתו של המשיב שתי הרשעות בגין **עבירות נשק**, האחת משנת 2014 והשניה משנת 2016 בגין ריצה המשיב גם עונש מאסר; לא רק שעונשי המאסר לא הרתיעו המשיב, אלא שוב ושוב חוזר המשיב לאותו עיסוק עברייני בתחום הנשק.

12. שלישית- תסקיר המעצר העלה מסוכנות בינונית-גבוהה; לא בנקל יסטה בית המשפט מהמלצה שלילית של שירות המבחן וכאן לא נמצאו טעמים כבדי משקל המצדיקים זאת.

13. רביעית- בצד התסקיר, העבר, קיים גם הכלל כי בעבירות נשק דרך המלך הנה המעצר והחריג הנו שחרור; עצמת ראיות אינה יכולה להתגבר על כל אלו.

14. ביחס לפסיקה אליה הפנתה ב"כ המשיב, אין הנדון דומה לראיה, כך למשל -

בבש"פ 2202/16 חרף תסקיר שלילי, המצרף של חולשה בעוצמת הראיות עם עבר פלילי בלתי מכביד (עבירות רכוש וסמים עת היה העורר בן 18, לפני כ- 9 שנים), הטו הכף לשחרורו בפיקוח אלקטרוני. כך גם, **בבש"פ 7802/18**, עבר פלילי בלתי מכביד (החזקת טלפון נייד החשוד כגנוב), ותסקיר משלים הממליץ על מעצר בית באיזוק בפיקוחם של אחרים שהוצעו, הביאו להחלטת ביהמ"ש העליון להחזיר הדין לביהמ"ש קמא **לבחינת אפשרות** של איזוק, וזאת מבלי לנקוט עמדה לגופו של עניין.

מנגד, **בבש"פ 3342/09** - חרף שדובר על נאשם בעל עבר פלילי בלתי מכביד, שזהו מעצר הראשון ובתסקיר אין המלצה חד משמעית לחלופה, קבע ביהמ"ש המחוזי שאין בחלופה למעצר באיזוק כדי לאיין מסוכנות, וערר לעליון - נדחה.

בבש"פ 51/10 - נדון עניינו של נאשם בעל עבר פלילי נקי שזהו מעצרו הראשון, כאשר חלקו של נאשם נוסף גדול יותר. על כן, נקבע כי ניתן להסתפק בחלופת מעצר.

כן גם, בבש"פ 1947/09 - דובר על נאשמים, שלאחד מהם עבר פלילי אולם לא בעבירות נשק, והשני בעל עבר נקי; תסקירים נמנעו מהמלצה אולם מצאו כי המפקחים מתאימים. לאור האמור, נקבע שחרור למעצר בית באיזוק אלקטרוני. חרף שביהמ"ש העליון לא מצא להתערב בהחלטת ביהמ"ש קמא בשחרור לחלופה, הוא ראה להדק הפיקוח ולהגדיל הערבויות.

בבש"פ 4252/10 - משחלקו של המשיב היה באישום אחד מתוך שישה, והוא ידרש להישאר במעצר לדין בחמישה אישומים בהם אין לו חלק, ומשהוצעה חלופה במקום מרוחק ממקום ביצוע העבירות, והתסקיר היה חיובי, נקבע שחרור לחלופת מעצר.

בבש"פ - 3380/13 - יוחסו לעורר עבירות של סחר לשם עיסוק בזנות. משתסקיר קבע כי יש בפיקוח אלקטרוני כדי ליתן מענה מספק למניעת קשר עם גורמים עבריינים, ומשנקבע כי אין הבחנה בינו לבין נאשם נוסף ששוחרר בתנאים מגבילים, אימץ ביהמ"ש את המלצת התסקיר.

15. עוד אבהיר, כי **בבש"פ 8205/15** אף אליו הפנתה ב"כ המשיב, בדומה למקרה דנן, יוחסו לעורר עבירות נשק, ונקבע כי קיימת תשתית ראיתית בעוצמה לא גבוהה במיוחד; תסקיר היה שלילי; תסקיר משלים חזר על אי המלצתו לשחרור משלא הוצעה חלופה במקום מרוחק יותר; עבר פלילי קודם, לרבות בעבירות נשק בגין ריצה 2 מאסרים בפועל.

ביהמ"ש המחוזי אימץ את המלצת התסקיר, תוך דגש על עבירות נשק קודמות. הערר לעליון נדחה, בין היתר, לאור מיקום החלופה שהוצעה בסביבה בה קיים העורר קשרים קודם למעצרו, ועבר פלילי הכולל הרשעה בעבירות נשק.

16. מעלה מן הצורך, אפנה גם לפסק דינו מהעת האחרונה של כב' השופט עמית **בבש"פ 1161/19** מיום 26.2.19, מסגרתו נדחה ערר על החלטת ביהמ"ש המחוזי למעצר עד תום ההליכים, משההלכה כי בעבירות נשק ככלל, קיימת מסוכנות המצדיקה מעצר עד תום ההליכים, ורק בנסיבות חריגות תוכל חלופת מעצר להפיג מסוכנות זו, יפה גם למעצר בפיקוח אלקטרוני.

המצרף של נקודת המוצא כאמור עם המלצה שלילית בתסקירים, די בה כדי לשלול חלופה; ראה גם בבש"פ 969/19 אלטורי מיום 14/2/19.

17. אשר לטענת האפליה, בחנתיה מחדש, ואיני מוצא בה ממש; גם כאן מספר מקורות לאבחון.

18. ראשית- אין דינו של מוכר וסוחר בנשק כדינו של רוכש; למוכר, באופן טבעי, מקורות להשגת הנשק ועל כן מסוכנותו לבטחון הציבור רבה יותר; הרוכש באופן טבעי רואה במוכר את מקור השגת הנשק; ה"הקשר" לעולם העברייני רובץ לצד מוכר. איני סבור כי סמיר הנו מוכר נשק אלא לכל היותר "מתווך".
19. שנית- המשיב בעל עבר מכביד משמעותית ביחס לשאר המעורבים; כאמור- לחובתו שתי הרשעות **וריצוי** ודי בכך לאבחנו מהשאר.
20. שלישית- לפחות על פי הראיות שנבחנו בתיק, למשיב קשרים גם עם צדדי ג' עלומים (אותו "אמיר") שלא ברור טיבם והקשרם ליכולת להשיג נשק ותחמושת וגם בכך נבדל המשיב מיתר המעורבים.
21. לא למותר לציין כי מעבר לכל אלו, גם מקום החלופה אינו מרוחק דיו עת הוצע הישוב אעבלין; אזכיר כי המעורבים בפרשה נתפסו סופו של יום על הכביש היוצא מכבול לכיוון אעבלין כך שמדובר באזור הטבול באותה סביבה עבריינית.
22. אשר למפקחים אומר כי בניגוד לשירות המבחן לא מצאתי כי אלו מגוננים מדי או פסולים; הדודים והאם עשו רושם חיובי וסמכותי; אלא שלטעמי, לא חצינו את רף ה"עושה והמעשה", ועל כן חרף התאמת אותם מפקחים, איני יכול לתת אמון במשיב.
23. סופו- אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים כנגדו.
- לאור הטענות בנוגע לשינוי שעבר המשיב במעצרו- יערוך שירות המבחן תסקיר משלים תוך 30 ימים; מיד לאחר הגשת התסקיר- יקבע מועד דיון.

המזכירות תשגר לשירות המבחן

ניתנה היום, כ"ח אדר א' תשע"ט, 05 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.